

В. „Плевенски Гласъ“
излиза всяка неделя сутринта.

Цѣната на вѣстника е за вѣтъ България:
За година . . . . . 8 лева
„шестъ мѣсеса . . . . . 4 „
За вѣтъ странство:
За година . . . . . 10 лева
„шестъ мѣсеса . . . . . 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

пр. Плевенъ

Читалище „Съгласие“
Зачастни обявления се плаща по 3 т. на дума въ посъдъните страници, а на първа—по 5 ст. За обявленията на Г. Съдебнитъ Пристави по 3 ст. за двѣ обнародвания. Стойността за всѣко обявление се внася въ администрацията срещу расписка.

Писма, пари за абонаментъ, дописки, книги, вѣстници и пр. се испращатъ въ администрацията.

Мебелъ—Столаръ

Д. СТОЙЧЕВЪ

До писалището на Табаковъ

Приема поръчки за разни видове и фасони библиотеки, скринове, гардеропи, куфари, врати, прозорци, етажерки и киворе. Приема и поправки, цѣни умѣрени, работа чиста и бѣзъса.

ОБЯВЛЕНИЕ

Мнозина приятели отъ окръга, особено отъ ония села, кѫдето сѫ назначени тричленни комисии, ни запитватъ, защо отъ нѣкое врѣме насамъ не имъ испращамъ вѣстника си. Ние съобщавамъ на приятелите си съмиленици, че редовно сме имъ испращали вѣстника а, ако нѣкѫде не го получаватъ, нека знаятъ, че вѣстника ни се конфискува отъ тричленните комисии и нека си го искатъ отъ тѣхъ, а, ако не имъ го даджатъ, да се оплачатъ. Писаритѣ, които сѫ и пощенски агенти сѫ длѣжни да предаватъ вѣстника по назначението имъ, защото тѣ получаватъ заплата за това.

Сѫщеврѣменно молимъ приятелите и съмилениците си, които по-рано сѫ получвали вѣстника и отъ нѣкое врѣме не сѫ го получвали, да увѣдомятъ за това Редакцията.

Отъ Редакцията.

Язна Благодарность.

Долоподписаната, въ мое име и въ името на 6-тихъ ми малолѣтни дѣца, останали сирачета слѣдъ умирианието на съпругътъ ми Х. Леко Х. Василовъ, убитъ на 20-и мин. Януарий съ кримка, изказвамъ благодарността си къмъ Народното Осигурително Дружество „Балканъ“ въ София, което ми плати на втори ден слѣдъ представяванието на документите, чрѣзъ Агентитетъ Г-да Х. В. Тодоровъ и Бр. Илкови отъ Разградъ, сумата отъ л. 6000.— за която по-крайни ми съпругъ се бѣ осигурилъ въ случай на смъртъ и по което осигуряването едва бѣ платилъ само 277 лева.

Прочее, за моя длѣжностъ считамъ, да предпогражамъ на всички, които милѣятъ за свойте дѣца и жена да се осигурѣтъ при спомѣнатото дружество „Балканъ“, което чрѣзъ бѣзързото распорѣждание за исплащане на горната сума, заслужава похвала и предпочтение,

Село Каба-Кулакъ — (Разградска окол.)

24 Април 1899 год.

Костадина Х. Лекова.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Подписанъ продавамъ доброволно до 29-и т. м. двѣтъ си собственни къщи въ VII кварталъ № 2729 съ 1300 м. мѣсто. Желающитѣ да ги купѣтъ нека се отнесътъ за споразумѣніе лично до мене, а на 29-и т. м. въ канцеларията на съдебни пристави когато ще се продава само едната къща съ половиния дворъ,

гр. Плевенъ, 15 Май 1899 г.

Д. Балисъ.

гр. Плевенъ, 16 Май 1899 година.

ПО ГРАДСКИЯ ИЗВОРЪ

На 9-и т. м. Плевенските граждани бѣхъ повикани да упражнятъ още единъ пътъ своето избирателно право и даджатъ гласа си за общински съвѣтници, като гласуватъ за лицата, въ които иматъ пълно довѣрие. Да, тѣ бѣхъ извѣстни, че въ този денъ ще ставатъ избори, нѣ сѫщеврѣменно предупредени, че избора за общински съвѣтници ще бѫде така сѫщо свободенъ, както и онъ за народни представители. Така и излѣзе.

Съ едно печатно вѣзваніе правителственитѣ партізани излѣзохъ да посочятъ на лицата, които тѣ кандидатиратъ за общински съвѣтници, като сѫщеврѣменно упрѣкнѫхъ бившиятъ градски управници, че били праха свали градските приходи безразборно. И какво безочие, каква нахалностъ, наистина! И какъ не се носрамиши тия патрапеници поне отъ себе си, като посегнѫхъ да упѣкаватъ други въ несъществуващи пороци, а не виждатъ свойте. Никой отъ бившиятъ не заграби (3000) три хиляди декара общинско бранице, както направихъ Бърдаритъ съ градското бранице „Чобанъ Чукуру“, което завладѣхъ втори пътъ; никой отъ тѣхъ не присвои общински мѣста за ниви, както стори Ст. Коларовъ съ нивата при гробищата, която бившиятъ съставъ отне отъ него и сега повторно Коларовъ заграби; никой отъ бившиятъ съвѣтници не пасъше говедата си въ градското бранице „Дрѣнъ“, както прави сега Марко Карабѣлюзъ. И тия лица, които поменюхъ Тодоръ Бърдаровъ, Ст. Коларовъ и tutti quanti сѫ градски съвѣтници, избрани отъ шайките, на които общината плати, като на лица спазарени да требаатъ гаѣнитѣ и то гдѣ? въ града—гражданетѣ. Това не сѫ празни думи а факти. Гражданетѣ опитахъ върху главите си и гърбовете си камънетѣ на тия шайки отъ цигани, турци и бездѣлници въ деня на избора. Цѣли два часа и половина шайките хвърляха камъни срѣчу гражданетѣ избиратели отъ първа секция, само и само да разгонятъ и когато тая шайка, която командуваше Тодоръ Хр. Бърдаровъ, Тодораки Цвѣтковъ и Марко Карабѣлюзъ не успѣха да ги отпушатъ отъ площада предъ изборното място, тогава пѣли старши Героя и десетина стражари, нѣкоги конци, нападиши съ голи шашки да сѣкятъ мирните избиратели, а градските агенти почниши да стрѣлятъ съ револвери. При такива насилия никой, който и да бѣ той, не би се рѣшилъ да се вмѣкне въ единъ къпанъ, отгдѣто би излѣзъ слизанъ отъ бой. Това сѫщето стана и въ втора секция. И тукъ бидохъ бити нѣколко избиратели отъ шайката и циганите, които Бърдаровъ предвождаше на конъ съ знаме и музика и които обградихъ вратите на изборната зала още въ 7 1/2 частътъ. Тия цигани прѣстоихъ въ двора на изборното място цѣли денъ и недопустихъ никого да гласоподава отъ опозиционерите. Нема въ втори, трети, четвърти, пети и шести квартали има само 15 души опозиционери? Защо отъ осми и девети квартали не бѣхъ допуснати да гласоподаватъ повече отъ хиляда души? Какви бѣхъ най послѣ тия заканвания, които отправихъ Бърдаровъ и Т. Цвѣтковъ къмъ нѣкои граждани? Какво означава най-послѣ увѣщанията на Т. Хр. Бърдаровъ и Ив. Юроановъ къмъ К. Михайлова да отиде съ тѣхъ въ изборното място да гласува, като бѫде увѣренъ, че никой нѣма да го бутне? Нипо друго, освѣнъ да установи още по-нагледно факта, че тия шайки сѫ устроени отъ тѣхъ и дѣйствуваатъ подъ тѣхната команда.

Да, шайките сѫ устроени отъ тричленната комисия и отъ знанието на властта, понеже въ всѣко врѣме съ шайките се виждаха и стражари, които отвеждаха въ ареста ония, които шайките биехъ. На тия продажни твари, по тѣлата на които трима безстыдници се искачихъ до депутатски мандатъ и по които минихъ други 16 души да завзематъ въ рацѣтѣ си общинските доходи, за да си ги подѣлятъ, се плати отъ общинската касса. Тѣ фигуриратъ въ вѣдомостите като служащи да чистятъ гаѣните, други 70 души като градинари, 38 души като агенти и подагенти, четвърти като помощници пожарникари и пр. И на тия низки и кални твари се исплатихъ не по малко отъ 10,000 лева общински пари, които се отдѣлятъ отъ залъкътъ на тия, които бидохъ бити и въ двата избора. Всѣки, които е ималъ каква да е работа въ общината, знае, че коридоритѣ и всички стаи въ общината цѣлъ мѣсецъ

бѣхъ пълни отъ лица съ почервѣнели отъ пиянство очи. Той имаше възможностъ да види какъ се скверни едно обществено учрѣждение и се убива негова престижъ отъ едни гладници, комарджай и идоли, които за да заграбятъ властта, не се спрѣхъ прѣдъ нищо, като допуснѫхъ и на пияните бездѣлници цѣлъ денъ полумъртви да се тѣркаятъ по коридорите на общината и съня имъ да се придрожава отъ нетърпими хържания. Тия пияни наемници шайкаджай, нощѣ пъкъ трѣпѣхъ хората, чупѣхъ прозорците и безпокоехъ цѣлия градъ съ пиянските си диви викове и пѣнение най-цинични турски пѣсни изъ улиците.

Да, шайката спечели за нѣколко гладници хлѣбъ въ общинското управление, а други трима безнравственници облѣче въ мандата народни представители, нѣ съ това заедно ги погрѣба като хора и като партия, която се стреми да направи нѣщо добро за града. Всичките дѣла на тия кални човѣчета, всичките безчиния на наемните цигани, турци и бездѣлници заставихъ всички граждани да се погнусятъ отъ тѣхъ и да ги прѣзиратъ. А това е достатъчно за настъ, то е нашата морална печалба.

Не ние ще се червимъ отъ безобразията, които се извѣршихъ тукъ, защото ние бѣхме, върху които се упражниха всичките тия произволи. Нашите хора бѣхъ бити отъ шайките, полицията и градските агенти, на наши приятели и видни Плевенски граждани се испотрошахъ стъклата отъ прозорците на домовотѣ имъ; а като вѣнецъ надъ всичко на нашите приятели и съмиленици се счупихъ главите въ изборите на 25 Април и 9 Май отъ шайките, полицията, агентите, градинарите и войската. А всичко това доказва нашата сила и многочисленността на нашите приятели. Ний не устроихъ шайки, а такива устрои властъта; тѣхъ прѣбираше Табаковъ въ домътъ си, поеше ги, настроише и посочваше кому да се строшатъ прозорците; тѣхъ прѣвождаше Т. Хр. Бърдаровъ и Марко Карабѣлюзъ, а Тодоръ Хр. Щирковъ и Цвѣтанъ Каравановъ имъ дѣржаха рѣчи съ обрѣщанията: „брата цигани!“ Най послѣ тѣмъ се поклонихъ и женитѣ на Табакова, Караванева и Щиркова за честъта, която имъ правѣхъ тия продажни твари. Тукъ е позора, оттукъ води началото си политическа развратъ, който наново се посъе отъ най деморализираните личности на града и подкрѣпи отъ окр. управителъ В. Поповъ, распространя отъ околийския началникъ Петко Хесапчиевъ и Коста Ив. Ватовъ, а узакони отъ министъ Радославова съ назначението на тия лица за шефове на администрацията и полицията.

Гражданите сега могатъ свободно да практикатъ разлика между режима на г-на Стоилова и она на Радославова и тая разлика испѣква много релефно. Отъ една страна свобода, зачитане законите въ страната, ограничение личността на избирателя въ Стоилова режимъ, отъ друга тъкъование законите въ страната, биение мирните избиратели, тероризиране гражданинъ чрѣзъ шайки, влачение и затваряне по видните избиратели въ деня на избора, проливане кръвта на мирните избиратели на изборното място, водение войски по избирателните секции, титулиране опозиционерите отъ министъ на полицията за душманъ — ето режима на Грекова и Радославова. И това ли е всичкото? Колко още безакония се извѣршихъ?

Ние нѣма защо да се червимъ, че сме изгубили и двата избора, напротивъ ние доказвахме, че сме силна партия, но не искахме да излагаме нашите съмиленици на коршути на войниците, защото вече имаме една такава дата 27-и Септември 1887 година. Правата на хиляди избиратели се потъркаха, волята имъ изнасили, но позора отъ тия насилия, тероризирания ще окраси челата на тия, които представляватъ този режимъ въ страната — Грековъ — Радославовъ, а

отъ друга на тия, които за служба и кокалъ за-
жумъхъ прѣдъ съвѣстта си, стъпкакъ честъта си
и станахъ автомати, маша въ ръцѣтъ на първи-
тѣ — окр. управител Поповъ и окол. началникъ
П. Хесапчиевъ. Пътът по когото вървѣхте, Г-да,
ви спечели лаври отъ прѣзренietо на хората, не ви
завиждаме на славата! Но помните, че ще дойде
день, когато калнитѣ ви съвѣсти ще почнютъ да
ви гризятъ и прѣзренietо на тия, правата и во-
лята на които изнасилихте, да ви доведе до от-
чаяние. Тогава помните добре, всѣки ще се гну-
си отъ васъ и ще страни даже и да ви срѣщне
на улицата.

Гнѣвътъ народенъ е гнѣвъ Божий.

Политически развратъ.

На врѣмето си ний съобщихме за всичкитѣ
безакония и насилия, които властьта и войската
извѣршиха надъ избирателите, за да обезпечятъ
избора за министерскитѣ кандидати за народни
прѣставители, на друго място въ сегашния брой
ще видяйтѣ, какъ станахъ изборите за об-
щински съвѣтници и какви насилия се извѣрши-
ха. Тукъ, на това място, ний ще се позанимаемъ
съ другъ единъ въпросъ, който се намира въ
най близко съотношение съ първия и съставлява,
тѣй да се каже, неотемлима частъ на общето
цѣло — въпроса за шайкитѣ и тѣхната издѣръжка.

Още съ идваниено на власть министерство-
то на Грековъ — Радославовъ и буйствата почнij-
хъ, обаче за дълго врѣме тѣ се ограничавахъ въ
обиди и шикания, правени на тогова и оногова.
Това ставаше поради неизвѣстността, въ която
се намѣрваше и самото министерство, което не
можеше да намѣри заемъ, съ когото бѣше свѣр-
зана и неговата участъ. Обаче той въпросъ ед-
ниятъ рѣшенъ, макаръ и въ най лоша форма,
буйствата наченхъ. Отъ началото на м. Мартъ
и до днесъ, тѣ сѫ вече факти, Изначало всѣки
върваше, че тия нощи скитици вършатъ всич-
ко това по своя инициатива и че властьта ги
тѣри само, защото ѝ подпомагатъ да плаши и
тероризиратъ гражданиетѣ, за да може по-послѣ
на 25-и Априли да извади изъ кутийтѣ мини-
стерскитѣ натрапеници, обаче слѣдъ растурванието
на общината и назначаванието тричленна комиссия
излѣзе на явъ и самата истина. Установи се,
че тия лица, които всѣка нощ буйствуваха изъ
улиците на града и биехъ, кого гдѣ свѣрнатъ
не вършатъ това по своя инициатива, а подъ
команда и срѣщу заплата. Заедно съ това се ус-
танови, че въ организирането на тая шайка отъ
наемни бездѣлници, цигани и прѣоблечени турци
има прѣстъ и самия окр. управител В. Поповъ
и околийския началникъ П. Хесапчиевъ. Много
нѣща подтвърждаватъ това.

Тая шайка почнѣ да безчинствува и да напа-
да мирнитѣ граждани и посрѣдъ бѣлия денъ.
Градскитѣ агенти не се свѣнѣхъ да вървятъ на чело
прѣдъ очитѣ на цѣлъ градъ, а полицейскитѣ стражари
да ѝ слѣдятъ само на нѣколко крачки изда-
лечъ денемъ, а нощемъ да ѝ прѣдвождатъ, като
тѣхната роля на пасивни зрители испълняваше
окол. началникъ П. Хесапчиевъ и полицейския
приставъ К. Е. Ватовъ, а понѣкога и окр. уп-
равителъ.

Всички бити отъ шайката бивахъ арестувани
отъ властьта, като нарушители на тишината
и редътъ, а шайкитѣ пѣнчици цинични пѣсни съ
прѣгракижи гласове, продѣлжавахъ своя пътъ да
тѣрсятъ нови жертви. Ето тукъ се крие всичката
мизерия. Хората се извличахъ отъ дюкенитѣ,
отъ кафенетата денемъ и се подлагахъ на исте-
зания отъ шайкаджитѣ, а стражаритѣ водѣхъ
въ ареста бититѣ. Кой би допусналъ, че ще се
намѣрятъ дѣроустни хора да се опълчятъ срѣчу
20—30 души съ кръвасяли очи пиянци, за да
ги прѣдизвикатъ, толко повече като има прѣдъ
видъ, какви хора има срѣчу себе си, а сѫщо че
може да бѫде убитъ на мястото си? Кой не пом-
ни какъ тия шайкаджии минавахъ, нѣколко дена
прѣди избора, съ тоеги скрити подъ дрѣхитѣ си,
прѣзъ главната улица, съпровождани нѣкога отъ
агенти, а други отъ стражари и се събирахъ въ
двора на околийското управление, гдѣто получавахъ
заповѣди и отгдѣто се направлявахъ на
разни страни, за да трѣпятъ мирнитѣ граждани
и да имъ трошятъ нощно врѣме прозорцитѣ?
Кой не е видѣлъ по голѣмата частъ отъ тия хай-
мани да спѣхатъ въ пожарната команда до обѣдъ
на двора, а вечеръ да правятъ засади, за да
убиватъ посочените лица, особѣнно г. Великовъ
бивши окр. управител и др.? Кой не е видѣлъ,

какъ цѣлъ мѣсецъ наредъ, слѣдъ бламирането на
кметството, тия продажни твари пълниха ко-
ридорите и стантѣ на общинското управление, а
едини опѣнали се като песове по дюшемето, а
други съ шушуканія да се расхождатъ и подо-
звително да изглеждатъ всѣко лице, което по ра-
бота съ рисъ на живота си е дошло въ това
гнѣздо отъ разбойници и по неволя трѣба да
се промъква помежду имъ? И колко още подобни?
За да се хранятъ и поятъ, за да се узвѣрятъ
и станятъ безмилостни и къмъ дѣцата; за да се
възбуди фанатизма имъ до крайност и се направятъ
неумолими къмъ жертвите си, потрѣбни бѣ-
хъ освѣнъ куражи, покровителството на властьта
и пари. Най послѣ и тѣ се намѣриха, като по
чудо. Самата природа имъ дойде на помощъ. Гже-
съниците попълзѣхъ по горите, опостоихъ всич-
ко, което имъ се испрѣче на срѣща, оголихъ дѣр-
ветата, и дадохъ единъ печаленъ сърдцевазди-
рающъ видъ на всички овощни дѣрвета и гори.
Ето источникъ за поддѣржане на шайкитѣ. Ако
шумата на дѣрветата се оишожи отъ гже-съниците
тѣ, защо най-послѣ и правата на избиратели-
тѣ не се ногълнатъ отъ шайкитѣ? Дѣрветата се
оголихъ и слѣдъ врѣме пакъ ще се покриятъ
съ листи, така сѫщо и главитѣ на хората се ис-
поцѣпихъ отъ шайкитѣ и тѣ ще ваздравятъ съ
врѣме. Както виждате, дѣйствия аналогични.

Часть отъ шайкаджитѣ миниже като слу-
жаци въ общинското управление, като истрѣбили
на гже-съниците, други 70 души като гради-
нари, 19 души, вмѣсто 9, като агенти и 19 ду-
ши помощници агенти. Първите останахъ да трѣ-
бятъ гже-съниците въ общината, а вторите да се
излѣжаватъ въ градската градина подъ сѣнките.

И така работата се нарѣди. Два дена прѣ-
ди изборите за народни прѣставители всички
тия служаци на брой 200 души по вѣдомостъ
получихъ по 25 лева заплата за м. Априли, а
въ навечерието за градския изборъ по 25 лева
заплата за м. Май. Съ минаванието на изборите
и гже-съниците се исчистихъ и градината ора-
боти. На всичко трѣбаше да се тури вѣнецъ,
за да се помни отъ малко и голѣмо, та всички
да знаѣтъ, кога Радославовъ е билъ министъ
на полицията, В. Поповъ окр. управител и Петъ-
ко Хесапчиевъ, героя на Главниковия сукакъ,
околийски началникъ. И това стана. Прѣдъ из-
борния денъ, 9-и, се срупихъ прозорцитѣ на Д-ръ
Друмевъ; на 9-и вечеръ срѣчу 10-и цѣлата
нощъ шайката обикаля всичките улици, вика на
противниците „долу“ и гѣрмѣ, на 10-и сѫщето
и на 11 вечеръ слѣдъ банкета, който циган-
ските и войскови избраници имъ дадохъ въ до-
мътъ на Т. Табаковъ, гдѣто нарѣдъ съ циганите,
стоеше и окол. началикъ, тѣлшата на чело
съ музика и стражари и слѣдвана отъ околийски
началникъ, минъ прѣзъ главната улица, пѣнчещъ
съ прѣгракижи гласове най цинични турски пѣсни,
акомпанирани отъ звукътъ на дарапетата и
тиюлюбецитѣ, тѣржествъщи побѣдата надъ душ-
манитѣ (акто титулира противниците си опози-
ционери М-ръ В. Радославовъ), спрѣ се прѣдъ
домътъ на Д. Стояновъ и слѣдъ като рева до-
насита, при второто и трѣто заврѣщане исчупи
всичките стъкла на прозорцитѣ му и повдигна
цѣла тревога въ градътъ. Съ това се завѣрши-
хъ до негдѣ нощните таватури, защото избран-
ниците имъ отидохъ да осквернятъ съ пристъ-
ствието си свещенната ограда на народното събр-
ание и да залагатъ Бѣлгария на немските бан-
ки. Обаче градината и градски съвѣтъ още не
са очистени, първата отъ 70-те градинари, а
втория отъ гже-съничарите.

Честитъ е градътъ Плѣвенъ, благатки сѫ
Плѣвенци, че иматъ такива управници, които по-
ложихъ всичките си усилия да истрѣбятъ гже-
съниците, които намѣриха по главитѣ на опози-
ционерите избиратели, като на 42 души обагрихъ
главитѣ съ собствената имъ крѣвъ и урѣдихъ
градската градина съ истегане по цѣли дни
подъ сѣнките на акациите, айлантите и чернициите.

Нека слѣдъ тия благодѣянія всички иска-
жатъ своята благодарностъ окр. управителю В.
Попову, окол. Началику П. Хесапчиеву на три-
членната градска комиссия и прѣводителите на
гже-съничарите Т. Хр. Бѣрдаровъ и М. Карабѣ-
ловъ, като имъ лепнатъ по една храчка и на
така омърсените имъ опитнели лица. Само тази
награда заслужватъ, тия низки твари.

ВЪТРѢШНИ НОВИНИ

— Никакво щадение не заслужава онзи,
който съ своята зараза поставя въ опасностъ
и обществото, което го е приело въ своята срѣ-
да и който забравя и най елементарните закони
на честъта и приличието. Ако това може да се
каже изобщо за всѣко, то съ особена сила
трѣба да се нетърпи, когато се касае да се рас-
правятъ геройствата и подвигите на поручика отъ
16-и Лов. полкъ, Георгиева, които той показа на
25 Априли прѣдъ и въ врѣме на избори въ с.
Мар. Трѣстеникъ. Освѣнъ бабаитъка, когото про-
даде като стрѣля на мирното болшинство изби-
ратели, тоя господинъ е показалъ и способности
на философъ, като прѣдъ едно събрание отъ нѣ-
колко селени на 25 вечерята въ селото е обяс-
нявалъ и правилъ между русофобството и руссо-
филството такава тѣнка разлика, каквато сѫщес-
твува между кръстчето и мозъка на негово bla-
городие. А, когато единъ запасенъ войникъ напомни
на философа, че нему като офицеръ е за-
прѣтено активното участие въ партизанството,
тоя господинъ съ една нахалностъ, достойна за
заплюване, отказа да се вълнува отъ партизан-
ски страсти и почна да инсинуира по адресъ на
колегите си: Габаровъ, Теофановъ и Вѣрбановъ,
като ги обвиняваше между другото и въ това,
че вземали участие въ партизански засѣданія
на опозицията. Каква ли, аджеба, е заплатата на
такъвъ доблестенъ кавалеръ офицеръ?

Нека не се забравя още да се запише на
смѣтка на господина поручика и участието му въ
устрояванието, дѣйствията и подвигите на шай-
ката, която произведе чудноватия изборъ въ Ма-
рашка Трѣстенишката избирателна секция на 25
миналий м-цъ. Както виждате, тоя човѣкъ е по-
казалъ широка геройска дѣятелност при упраж-
няванието отъ гражданинъ едно право, което нѣ
ма нищо общо съ офицерския мундиръ — дѣятел-
ност, която заслужава Гергьовски кръстъ. Срамъ
и позоръ за честното офицерско тѣло, въ срѣда-
та на което се е вмѣкалъ тия несмасленъ Мар-
совъ служителъ!

— Отъ достовѣрно място се научихме,
че когато прѣдсѣдателя на втората секция
казалъ на Т. Щирковъ въ избирателната зала,
че е срамота да се даватъ толкова доблики
още повече да се описватъ го-
дини, които не сътвѣтствуватъ на вѣзрастта
на лицето, което гласува съ тѣхъ, то застѣнника
многонравствения герой Цв. Ка-
раивановъ веднага повикалъ Цвѣтанъ Дач-
ковъ, който извиквалъ кварталитѣ да гла-
суватъ (служащъ гже-съничар) да отиде и
какъ на Тодораки Цвѣтковъ да не дава по-
вече дубликати, защото прѣдсѣдателя него-
дува и да му съобщи, че избора и така е
спечеленъ. Ний сме доволни и отъ това, че
самъ прѣдсѣдателя е констатиранъ тая не-
редовност, макаръ и да не се е съгласилъ
да състави актъ за това, както е искалъ
застѣнника на опозиционната листа. Това,
а сѫщо и обстоятелството, че сѫщ гласува-
ли само прѣдъ обѣдъ 138 души цигани
подъ редъ, безъ да съмѣтаме, че сѫщитъ сѫщ
гласували и подиръ обѣдъ е важното за
настъ и гражданиетѣ. Всѣки знае, че само
чрѣзъ циганигъ, турцитѣ и шайкаджитѣ се
спечелиха изборите за градски съвѣтници,
като се не допустяха нито на единъ граж-
данинъ отъ опозицията да гласоподава.

— Въ Плѣвенъ се извѣрши на 13 вечеръ-
та едно убийство. Ив. Ив. Жековъ, родомъ отъ
Шуменъ, учителъ въ с. Дебово, Никопол. околия,
ималъ тѣни любовни врѣзки съ жената на Хри-
сто Митовъ, войникъ въ г. Плѣвенъ. Войникъ
е билъ извѣстенъ по това и е искалъ прѣдъ два
мѣсека още отпуска, за да отиде въ селото си и
урѣди тоя въпросъ, като явилъ на началството
си за това. Отпусканъ не му билъ даденъ и той
побѣгъ. Билъ уловенъ и доведенъ обратно въ
Плѣвенъ, слѣдъ което му било дадено отпускъ.
Какво е станало по послѣ, не се знае, но знае
се, че учителъ Жековъ му билъ писалъ да се
разведе съ жена си, за да се ожени той за нея.
Завчера Ив. Ив. Жековъ се явилъ въ града и по-
търсилъ Христо Митовъ. Надвечеръ се намира-
ти отиватъ въ една кръчма да се почерпятъ. Отдѣ-
ли се на една маса и зарѣчили една бутилка
бира. Испърво никой не обрѣщалъ на тѣхъ вни-
мание, защото всичките разговоръ се водилъ шеп-
нишкомъ. По едно врѣме учителъ Жековъ ста-
ва и забива камата въ гърдитѣ на войника, кой-

то пада заедно съ стола си. След това забива камата и въ своите гърди и си нанася три удара, се въгърдит и други седем въ вратата, от които последвало и смърт.

Наблизо имало двама старши унтер-офицери, които съобщават за нараняванието на войника, който веднага бил пренесен въ околодока, гдето още въ 11 часът прѣди полунощ прѣдалъ Богу духъ. Учителът Жековъ издъхналъ още на мястото си. У него били намерени две записки и друга трета едва почната, но нищо не написано. Когато прѣстигнала полицията, тя го намерила мъртвъ съ моливъ въ ръка. На едната записка имало написано слѣдните четири реда: „самоубихъ се, не защото убихъ, а убихъ, защото искахъ да се самоуби“. Подп. Жековъ. Въ другата имало кому дължи и отгдѣ е взелъ револвера. Това научихме отъ положително място.

Прѣз сѫщата тая вечеръ, 13-ти того е имало сбиване и въ циганската махла, което се е продължало дълго време. Види се, че апетита на циганите за бой по изборите се изостри отъ нашите властуващи и сега като нѣма избори и нѣматъ възможност да биятъ българите — избиратели, почнужда да се ёдятъ един други, като псета. Аслъ, ако добро не донесе тоя соанджийски режимъ за България, то поне научи циганите и турцитѣ да биятъ българите.

За да се тероризиратъ избирателите отъ града и окръга окр. управител растури трите четвърти отъ всичките общини въ окръга, като постави за тричленни комисии най деморализираните и опитнени личности. До негътъ се постигна, защото тия лица по съвѣтътъ, които имъ се дадоха, образуваха шайки и днес си служатъ съ тѣхъ и трѣзъ тѣхъ недопустимите избирателите да упражняватъ избирателното си право въ много общини. Тамъ, кадъто послѣдователите на властта не можиха да изльжатъ населението, за да имъ откраднатъ подписи, по настъпления отъ властта, запечатахъ общинските канцеларии и окр. управител, като прѣставяше работите въ изопаченъ видъ, добиваше, приказъ за растурването на общинските съвѣти. Ний мислихме и бѣхме увѣрени, че това ще става само до изборите за Н. Прѣставители, обаче не излѣзе тъй. Прѣди нѣколко дена окол. начальникъ въ Луковитъ повикалъ нѣколко хайдани отъ Дѣвеници, научилъ ги да запечататъ общинското управление и г-нъ управителътъ слѣдъ като увѣрилъ г-на кмета, който му се оплакалъ за тоя произволъ, че ще се распечата канцеларията, непрѣмѣнно е донесълъ на достойния си шефъ Радославова, че населението не може вече да търпи тоя натрапенътъ кметъ и скоро-скоро ще получи приказъ за растурване на общински съвѣти, а заедно съ това ще даде кокалъ и на трима гладници. Това сѫщето стана и съ Агленски общински съвѣтъ.

Засрамѣте се, Г-да, помислѣте, че съвѣта е колело и че ще дойде денъ, когато ще отговаряте за тия си безакония. Оставете на мира работното население и не го развръщавайте повече. Доста съмъ на политически развратъ посѣхте. Мислите, че ще дойде денъ и да жънете това, което днесъ съвете.

И „Новъ вѣкъ“, органа на кръвопийците, е окрилъ колоните си за глупостите на нѣкакви си очевидци. Ние знаемъ, кой е този очевидецъ и същаме съ каква цѣль гони, обаче ложата, която се подмета отъ „Новъ вѣкъ“, е толкова каба, щото не заслужва и да се опровергава. И ако ние правимъ това, то е да покажемъ колко низко стојатъ тия, които най-светотатствено посегаха върху правата на хиляди избиратели. Никой отъ русофилската партия въ деня на изборите за народни прѣставители не е агитиралъ въ такава смисълъ, защото не е имало възможност и да се агитира. На всички избиратели отъ Плѣвенъ и околните са извѣстно, при какви насилия се извѣршиха изборите въ г. Плѣвенъ. Подъ ударите на камъни, които като градъ върху главите на избирателите, никой, абсолютно, никой не посмѣ и да си издигне гласа не само да агитира, нѣ и да протестира, защото, ако се избави отъ камънетъ на шайките, той не можеше да избѣгне ударите на войниците и стражарите. Че правителството на Грекова — Радославова ни готви единъ заемъ, чрезъ който ще ни заложи на нѣмските банки и ще ни пороби икономически за 59 години, това не е клевета, нито пъкъ лъжа, а цѣла истина. Съ такива факти си е служила опозицията, а не съ голословия отъ родътъ на тия, които ѝ се прѣписватъ отъ

фондоѣди, като „Новъ вѣкъ“. Колкото до това, че тия думи били излѣзли отъ устата на Цвѣтко Цвѣтковъ и това е цѣла клевета, защото Цвѣтковъ не е толкова глупавъ, каквито съ разните Щирковци и другарите му, да говори нѣща, които никое правителство, което е да било то, не ще може да направи. Че у насъ вълашътъ нѣмското влияние, никой не може да отрече защото днешните ни управници явно дѣйствуваха, за да ни пъхнатъ въ ненаситните уста на нѣколко нѣмски банки за дълги години и това правиха, за да вкусътъ не отъ рублитъ на Русия, а отъ фиорините и наполеоните на нѣмските банки. Това за свѣдение.

Старшия. Никола Героя, който се отличи най-много, като благоволи и да стрѣля срѣщу избирателите при избора на 9-ти, истеглилъ всичко. Камънетъ, които още се търкалятъ по улиците, види се, струпали се върху главата му. Билъ уволненъ отъ служба и сега ще му се възложи грижата да събира онѣзи камани, които шайката, подъ него-ва команда, хвърля на 9-ти срѣчу гражданиетъ. Избирателите, които бѣхъ свидѣтели на тая атака при изборите и на вандалщината, които съвѣршиха отъ полицейтъ, не ще забравятъ имената: Никола Героя, Коста Ватовъ, Тодоръ Бърдаровъ и Цв. Влаховъ. Много съжеляваме, че мнозина хорица, волно или не волно, бидоха вижнати въ една примка, отъ която може да отгърва.

Сега стамболистите, за да прѣкриятъ всичките вандалщици по изборите, да погулятъ всички побоища, които извѣршиха надъ гражданините, прѣписватъ устройствата на шайките, побоищата на Радославовите хора — полицията. Ние сме съгласни само въ това, че въ върлуването на шайките е съществувала само полицията въ лицето на нѣколко стражари, които ни съ извѣстни, но относително съставътъ на шайката не можеме се съгласи, защото тя е съставена исклучително отъ маневчени, въ което число влизатъ и ржководителите Методий Иванчовъ, Тодоръ Бърдаровъ и Кокошарчето. Тези лица постоянно се излежаваха прѣдъ входовете на изборните места съ сопи въ ръка и всѣкъи нещастенъ избирател, опозиционеръ, насоченъ отъ Марко Карабеловъ или отъ другите ржководители, биващите бити до умирание. И ний съ чудимъ какъ Т. Щирковъ, както и управителя Поповъ, прѣдъ очите на които се извѣршаха тези звѣрства иматъ смѣлостта на всички страни да проповѣдватъ, че изборите били станали мирни, и че опозицията видигала само врѣва, защото била безсилна. Тези хора, види се, искатъ щото опозицията да иди съ револвери да ги истрѣби, като пилци. Това може да биде само тогава, когато се исчерпе всѣко търпѣние. Нѣ и тогава всички грѣхи ще бѫдатъ върху калници и грѣши души на побойниците — шайкаджии.

Слѣдната телеграмма най наглѣдно показва, какъ сѫщето станали изборите за общински съвѣтици въ селата.

Плѣвенъ

Прокурору, копие Управителю и Докову.

Утре имамъ избори въ Дѣрманци за кметство, тъзи сургина съмъ арестуванъ въ Луковитъ и не ме освобождаватъ да упражнявамъ избирателното си право. Като бившъ кметъ, моля освободи ми. Упълномощете слѣдователя, арестуванието ми е защото съмъ кандидатъ.

Никола Стойчевъ.

До Господина Прѣдсѣдателя на Х-то Обикновено Народно Събрание.

ЗАЯВЛЕНИЕ

Отъ долоподписаните избиратели, гласоподаватели въ четвъртата Мар. Трѣстенишка Секция на Плѣвенската избирателна околия.

Господине Прѣдсѣдателю,

Колкото печална само по себѣ си е случката, която ний тукъ описваме, толкова по печално е обстоятелството, че тази случка е събитие на онова врѣме, когато министри и управници отъ стѣлбите и балконите, съ клѣтва на уста, провѣзглазиаха увѣренията си, че многострадалната и често распъваната свобода намѣрила най послѣдно достоенъ стражъ въ тѣхно лице, толковъ по грозно и пълно съ зловѣщи предчувствия за въ бѫдеще е обстоятелството, че тая свобода биде изнасилена съ такава свирѣчество и толкова перфид-

но, както историята на никой общественъ строй не може да ни покаже. Войската съ натикнато на щикъ кално партизанство, полицията съ шайката — не е ли това единъ съюзъ, прѣдъ кого то и най голѣмий патриотизъ и най голѣмата неустрешимост бихъ потрѣбяли, прѣдъ който разумѣть, правото, народното довѣрие, убѣжденията сѫчили за бѣсѣдяне, за извѣршване на ужаси?

Но още по грозенъ и неутѣшителенъ е фактъ, че двата най голѣми фактора за сигурността на едно общество, войската и полицията, се прѣдадоха въ ръцѣ на нѣколко кръвожадни властолюбци и деморализацията пропи и послѣдните чапли на народното тѣло. Не можемъ да не мислимъ така, защото на 25 Април т. г., въ денътъ, за който ще разказваме тукъ, грамадното болшинство български избиратели се натикнаха на тая язва въ гърдите на мирни избиратели се досегна щика, направенъ само за доблѣгни подвизи, но не и за удовлетворяване на ниски страсти, отъ какъвто родъ и да бѫдатъ тѣ. На изборниятъ пунктъ тая денъ се разнасяше злобни смѣхъ на единъ всесиленъ военъ, пъленъ съ прѣзрене къмъ народа, комуто той се е клѣтъ да служи, комуто той дължи сѫществуване, отъ каго то — уви! — е членъ . . . . Нѣ да раскажемъ и подвигите на съюзните гаранти на народната свобода . . . .

На 25 Април т. г., избирателите отъ Плѣвенската околия, гласоподаватели на 4-та Мар. Трѣстенишка избирателна секция, повикани съ Княжески Указъ № 125 отъ 5 Мартъ с. г. се събраха въ избирателния пунктъ и въ гости рѣдове потеглиха за изборното място, за да упражнятъ правото си, което основния законъ на страната имъ дава. Обаче, десетъ крачки само отъ изборното място, тия десетъ крачки само отъ изборното място, тѣ трѣбваха да разбератъ, че не така лѣсно ще сторятъ това. Прѣдъ тая маса отъ около 2000 души испѣхъ Поручика отъ 16-ти п. Ловчански полкъ Георгиевъ и съ тонъ, въ което личеше възбуждането, заповѣда на идящите да се спрѣтъ, иначе щѣтъ да стрѣля. Задъ него, почти въ самото изборно място, бѣше расположена въ разсипанъ строй една полурота войска, готова на първа заповѣдь да стрѣля. Нѣколко души отъ избирателите се обѣрнаха къмъ Поручика съ запитванието, възъ основа на какво той имъ даваше съвѣтъ милитерни заповѣди? Въ отговоръ на това тѣ получиха отправената отъ него къмъ войниците си команда „за сгрѣлба“. Бѣхъ дадени два сигнала въ сѫщата смисълъ отъ гарниста и когато щѣтъ да се даде третий, тѣлпата, така наричана отъ поручика, се повърна на даръ. Като се застоеха на едно почетно разстояние, избирателите испратиха застѫпника на кандидата въ Плѣвенската избирателна околия Д-ръ Данева, да разбере отъ фамозниятъ поручикъ, съ какво избирателите сѫчили да бѫдатъ третирани по този начинъ отъ него. Отговорено, че идящите били „тѣлп“ (!) и че тѣ могли да отидатъ до избирателното място, но само единъ по единъ. При други условия тия отговоръ би костувалъ най блѣскавите пагони на г-на Поручика, защото, ако прѣдъ зданието, въ което се е гласоподавало е имало една дѣйствително тѣлпа отъ около 400 души, то защо на болшинството отъ около 2000 души да не е позволено да бѫде на сѫщото място? Поручика е правъ, защото е практиче въ защита на слабите . . . . и за унищожение на силните . . . . Дали сѫщето храбростъ би продалъ и на бойното поле?

Пратеникъ застѫпникъ А. Цибулски, е обяснилъ, че е невъзможно да се отива единъ по единъ до бюрото, защото прѣдъ зданието е установена шайка, която подъ защитата на полицията, би извѣршила ужаси. Захванало се едно съсезтане между пратения и поручика, което се свършило съ това, че поручика далъ честна офицерска дума да заведе първия (Цибулски) до бюрото неповрѣдимъ и здравъ. Лековѣрниятъ застѫпникъ се подалъ на честната офицерска дума и едва приближихъ до изборното място, той трѣбва да се прѣдостави на Бога и силитъ си и да аппелира къмъ Марса за неудържаната честна офицерска дума. Но какво би струвало всичко това, когато той, помазанъ отъ бой, едва можа да достигне до избирателното бюрото!

Нови обяснения; тоя пътъ съ слѣпата Темида. Заставника Цибулски обяснява на прѣдсѣдателя на бюрото, Луковитски Окол. Мировий сѫдия, че болшинството избиратели не може да пристъпятъ до изборното място да гласува, защото има нагласени побойници до самитъ врата на здание-

то и че войската не само не защищава мирните гласоподаватели, но ги и пропъжда, като имъ показва щика и коршуна, моли да се приеме като застъпник на кандидата Д-ръ Даневъ, като му показва надлъжното завърено пълномощно. Отказва се на последната му молба и възразява му се грубо, че е лжка твърдънието за нѣкаква си шайка. Прѣдсѣдателя се съгласява да го съпроводи до вратитѣ, за да излѣзе и отиде при недопустното до гласуване болшинство. До самитѣ вратата единъ отъ шайката замахва върху Цибулски съ тояга, която Прѣдсѣдателя самъ хваша съ ръка прѣди да се сложи на главата на клѣтий застъпникъ и ѝ располви. И при всичко това пакъ шайка нѣма!

Интересно е сега да се разбере, защо при наличността на такива разбойничества, въ началото на самий изборъ и безъ най малъкъ даденъ поводъ, едно грамадно болшинство се задържа отъ Поручика Георгиева, комуто обвязаностъ бѣше да съхранява най голѣмо безпрестрастие и всѣкиму еднакво да усигуриява възможността да упражни своето избирателно право? На първъ мѣсто, естественно, трѣба да стои опасяванието, че това грамадно болшинство съ бюлетини въ ръка ще прояви своето надмошне въ избирателната борба надъ протежираното малцинство, че тогава слѣватъ и причинитѣ, които сѫ възбудили у г-на Поручика този страхъ.

Слѣдъ дѣлгти прѣговори съ г-на Поручика, при които той последний по никакъвъ начинъ не позволяваше макаръ на едного човѣка да поднесе жалба на избирателното бюро, на задържаното болшинство, най послѣ бѣше обѣщано, че шайката ще бѣде отстранена и то допустното да гласува. Въ напрасно ожидание повечето избиратели сѫ чакали до 5 часътъ послѣ обѣдъ и, като видѣли най послѣ, че това е измама, разотишле се по домове и села. При вечеръ нѣколко души отъ шайката, между които особено се е отличавалъ съ буйство ж. на с. Староселци, Монко Данчовъ, се качватъ заедно съ старшия унтеръ-офицеръ, находящъ се този денъ подъ команда на Поручика Георгиева, въ една каруца, обикалятъ изъ село и гърмятъ постоянно съ пушки изъ каруцата. Когато каруцата минавала покрай домътъ на Мар. Трѣстенишкий жител Нино Петровъ Иончовъ, той последния се обѣрналъ къмъ стрѣлящите и ги помолилъ да не стрѣлятъ, защото въ село има жени, дѣца, които се плашятъ, па и по невнимание може да се случи нѣкое нещастие. Тогава старшият унтеръ-офицеръ скача отъ каруцата, присѣда на колѣно, стрѣля въ Нино Петровъ Иончовъ; куршумътъ манава прѣзъ кракътъ на Иончева, който сега е на лѣчение въ Плѣвенската Дѣржавна Болница.

Ний не описахме многочисленните побоища, извѣршени прѣдъ зданието, гдѣто се е гласоподавало надъ отдѣлните смѣлчици, като сѫ се опитвали да гласоподаватъ, защото това безполезно би ни отнело врѣме. Достатъчно е да споменемъ, че такива побоища е имало около 20.

Ето свободата на изборитѣ, ето начина на упражняване свѣщенното право, ето ползванието съ народното довѣrie, ето дѣятельността на войската и полицията въ изборитѣ! Господа, пазете се отъ народния гнѣвъ, защото той е великан, който бавно се пробужда, но разбуденъ единъ пътъ, тежко на пигментѣ, които сѫ го безпоколи!

Не указваме на доказателства, защото сътаме ги за излишни въ заявления отъ този родъ. Молимъ почитаемото Народно Сѣбрание да вземе актъ поне отъ писменното особено мнѣніе на члена отъ избирателното бюро въ IV-та секция, Недко Василевъ.

Това като излагаме, ний Ви молимъ, Господине Прѣдсѣдателю, да поднесете настоящето ни заявление на почитаемото Х-то Обикновено Народно Сѣбрание, което като се убѣди въ правотата на протеститѣ и просбата ни, да кассира избора въ IV-та секция на Плѣвенската избирателна околия и постанови повторното му извѣршване, за да не се дава поводъ на българския гражданинъ да вѣрва, че епохата на терора, ножа и кръвта и личната воля пакъ се е повърхула въ нашата многострадална страна.

При това прилагаме заявление подписано отъ 2000 души избиратели до Прѣдсѣдателя на бюрото на IV-та секция отъ Плѣв. избирателна околия, съ което сѫ искали да протестираятъ противъ произвола на войската, и което не е подадено, защото не сѫ били допустнити до бюрото

да го подаджтѣ. Това заявление е подписано отъ 2000 души избиратели, гласоподаватели въ IV Мар. Трѣстенишка Секция на Плѣв. Избирателна околия.

Съ отлично почитание:

Гласоподаватели въ IV-та Секция
на Плѣв. Избирателна Околия.

ИЗВѢСТИЕ

Бр. Ст. Бояджиеви извѣстяватъ, че се прѣмѣстиха въ новопостроения си дюкянъ при градското читалище, въ който се помѣщава и Печатницата имъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СДѢБЕНЪ ПРИСТАВИ.

№ 4648

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстните вѣстници ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Дол. Дѣбнишкото землище а именно:

- 1) Къща землица съ сайданъ съ дворъ около 1 декаръ и 5 ара въ с. Дол. Дѣбникъ опѣнена за 150 л.
- 2) Нива „Бейски гер.“ 8 декара 1 аръ оцен. за 56 л.
- 3) Нива „Герганинъ долъ“ 8 декара опѣн. за 56 л.
- 4) Нива „Чекирка“ 19 дек. опѣнена за 133 л.
- 5) Нива „Двата Герана“ 3 дек. 2 ара опѣн. за 22 л.
- 6) Лозе „Двата Герана“ 3 дек. 5 ара опѣн. за 28 л.

Горните имоти принадлежатъ на покойния Иванъ Ат. Манавски отъ с. Долни Дѣбникъ не сѫ заложени продаватъ се по възисканието на Никола Игнатовъ отъ гр. Плѣвенъ за 260 л. 50 ст. лихвитѣ и разноситѣ по испълнителния листъ № 3421 на Плѣвенския Окол. Мировът Сдѣбъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцеларията ми, гр. Плѣвенъ 6/IV 1899 год.

дѣло № 704 97 год. 2—2

Сдѣбъ. Приставъ: Хр. Ив. Мускуровъ

№ 7000

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстните вѣстници ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Кацамунското землище, а именно:

- 1) На Кошъ Василевъ:
- 1) Бранице, мѣстностъ „Лѣга“ отъ 85 дек. опѣнено за 100 лева.
- II На Цене Пановъ:
- 1) Нива „Змиевъ кладенецъ“ 4 декара опѣн. за 22 лева; 2) Нива „задъ лозата“ 3 дек. 6 ара опѣн. за 72 лева; 3) Нива „Надъ козинъ долъ“ 7 д. 5 ара опѣнена за 150 лева; 4) Ливада „при барата“ 1 дек. 1 аръ опѣнена 22 лева; 5) Ливада „при барата“ 2 д. 8 ара опѣн. за 56 лева; 6) Лозе „припека“ 1 дек. 5 ара опѣн. за 90 лева; 7) Лозе „канджова усоя“ 5 ара опѣн. за 30 лева; 8) Лозе сѫщата мѣстностъ 7 ара опѣн. за 42 лева.

Горните имоти не сѫ заложени продаватъ се по възисканието на Ив. Ат. Чавдаржиевъ отъ Плѣвенъ за 900 л. лихвитѣ и разноситѣ по испълнителния листъ № 994 на Плѣвенския Окол. Мир. Сдѣбъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцеларията ми, гр. Плѣвенъ 10 Май 1899 год.

дѣло № 882/97 год. 1—144—2

Сдѣбъ. Приставъ: Хр. Ив. Мускуровъ

№ 6997

Извѣстявамъ, че 31 денъ отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстните вѣстници ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Рибенското землище, а именно:

- 1) Нива „умата“ 6 дек. опѣн. за 30 лева; 2) Нива „тиховица“ 3 дек. 2 ара опѣн. за 16 лева; 3) Градина „въ барата“ 7 ара опѣн. за 4 лева. 4) Ливада „Новачене“ 3 дек. 2 ара опѣн. за 16 лева; 5) Лозе „тиховица“ 3 дек. опѣн. за 15 лева; 6) Дворъ „въ селото“ 1 1/2 дек. опѣн. за 8 лева; 7) Нива „кошарски долъ“ 10 дек. опѣн. за 50 лева; 8) Нива „Калжмовъ долъ“ 7 дек. 7 ара опѣн. за 38 лева; 9) Нива „тиховица“ 19 дек. опѣн. за 95 лева; 10) Нива „плѣвенски пътъ“ 8 дек. 2 ара опѣн. за 41 лева; 11) Върбакъ „мъртвицата“ 2 дек. опѣн. за 10 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Симеонъ Кудиновъ отъ с. Рибенъ не сѫ заложени продаватъ се по възисканието на Косто Томовъ отъ с. село за 255 лева лихвитѣ и разноситѣ по испълнителния листъ № 962 на Плѣвенския Окол. Мир. Сдѣбъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцеларията ми, гр. Плѣвенъ, 10 Май 1899 год.

дѣло № 214/99 год. 1—145—2

Сдѣбъ. Приставъ: Хр. Ив. Мускуровъ

№ 6998

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстните

вѣстници ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижими имоти находящи се въ Славовишкото землище, а именно:

1) 1/2 отъ една пива около 15 декара пълата 30 декара, мѣст. „Сарафакото“ опѣн. за 225 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Маринъ Ангеловъ отъ с. Мѣтура не е заложенъ продава се по възисканието на Иванъ Ат. Чавдаржиевъ отъ гр. Плѣвенъ за 235 лева лихвитѣ и разноситѣ по испълнителния листъ № 1010 на Никополския Миров. Сдѣбъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцеларията ми, гр. Плѣвенъ, 10 Май 1899 год.

дѣло № 1063/98 год. 1—146—2

Сдѣбъ. Приставъ: Х. Ив. Мускуровъ

№ 6305

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстните вѣстници ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Лозе въ мѣстността „Аладжи чошма“ отъ единъ дюлюмъ при съсѣди: Ангелина Игнатица и Тодоръ Ивановъ.

Горниятъ имотъ принадлежи на Йонко Хичовъ отъ Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 52 л. 35 ст. лихвитѣ и разноситѣ по испълнителния листъ № 1189 на Плѣв. Град. Мир. Сдѣбъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцеларията ми, гр. Плѣвенъ, 10 Май 1899 год.

дѣло № 300/95 год. 1—2

Сдѣбъ. Приставъ: Ив. Чантовъ

№ 5631

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстните вѣстници ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Нива въ мѣстността „Х. Гидикъ“ отъ 1 1/2 декара при съсѣди Ахмедъ Кара-Мустафа и дѣлъжника.

Горниятъ имотъ принадлежи на Анастасъ Миндиликовъ отъ Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 6 л. 80 ст. лихвитѣ и разноситѣ по испълнителния листъ № 2503 на Плѣвенския Окр. Сдѣбъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцеларията ми, гр. Плѣвенъ, 10 Май 1899 год.

дѣло № 390/96 год. 1—2

Сдѣбъ. Приставъ: Ив. Чантовъ.

№ 3655

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстните вѣстници ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Брѣстовското землище, а именно:

1) Нива въ мѣстността „Х. Гидикъ“ отъ 1 1/2 декара при съсѣди Ахмедъ Кара-Мустафа и дѣлъжника.

Горниятъ имотъ принадлежи на Анастасъ Миндиликовъ отъ Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 6 л. 80 ст. лихвитѣ